

متن پرسش

سلام علیکم: شما در جایی می فرمایید: «در موقعی که انسان از همه چیز بخواهد منقطع شود و از طریق وجه روحانی خود به حضرت حق وصل شود، تازه خطورات و افکار باطله ظهور خواهد کرد. به همان معنا که «آب گل خواهد که در دریا رود / گل گرفته پای او را می کشد». این گلی که پای سالک را می کشد، همان خطورات و تعلقاتی است که در پنهان وجود او رسوب کرده بود و استاد ره رفته می داند که چگونه سالک مبتدی را از این رسوبات عبور دهد.» پرسش بنده این است که چرا خدای متعال خودش این رسوبات روحی را محو نمی کند تا انسان سالک با این مسائل و مشکلات مواجه نشود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: از این بهتر! که حضرت حق از طریق پیامبر خود «صلوات الله علیه وآله» و ائمه هدی «علیهم السلام» اولاً: افق را می گشاید تا مسیر حرکت مان روشن گردد که به کدام سو باید رفت، و ثانیاً با نظر به شخصیت ائمه معصوم «علیهم السلام» نشان مان می دهد که چه باید باشیم؟ حال اگر خودمان با توجه به چنین بستری تلاش نکنیم و خداوند خودش موانع را رفع کند؛ کمالاتی که پیش می آید از آن ما نخواهد شد. موفق باشید